

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 10. Hoc scriptum ad Pontificem per Legatos delatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæc. XVI. examine se eo dignum præstat, non autem
A.C. 1547 ad Ordinarii voluntatem.

IX. Beneficia curata deinceps non con-
ferenda, nisi examine, & inquisitione præ-
eunte.

X. Nemo ad Ecclesiam Cathedralem
promovendus, nisi inspectione prius in ipso
loco facta, saltem circa natales, vitam, &
mores.

XI. Nullus Episcopus in aliena diaœsi
potest ordinare sine venia Ordinarii, neque
alios, quam qui ex eadem sunt Diaœci.

§. X.

*Hoc scriptum ad Pontificem per Le-
gatos delatum.*

Hi articuli Legatis exhibebantur, qui
exinde graviter commovebantur,
non modo ex eo, quod hæc capita ad
Pontificis auctoritatem restringendam,
necnon ad jurisdictionem Episcoporum
ampliandam spectare crederent, sed po-
tissimum ideo magis exacerbabantur,
quod novi exempli res esset, postulata
fua scripto exhibere, & tam multos
pro exigenda quadam re in unum con-
gregare. Nihilominus quid consilii es-
sent capturi, dissimulabant, reique pro-
positæ gravitatem caussati opportunum
deliberandi spatum quærebant, interim
vero alia reformationis capita a Patri-
bus

bus examinanda proponebant, mox **Sæcul. XVI.**
 autem datis ad Papam literis hujus **A. C. 1547.**
 scripti exemplar ad eundem transmiserunt, hæc exponentes: *Præfules indies*
magis effusam sibi licentiam arrogant, nec
temperant a verbis de augustinissimo Cardina-
lium Senatu parum honorificis, quos aper-
te dicitant, in ordinem necessario esse cogen-
dor: imo de Beatitudine sua minus, quam
debet, loquuntur reverenter, quasi verba
tantum dare studeat, & Synodus ad ho-
mines inani spe laetandos, non autem ad
abusus serio reformandos, celebret, neque
facile in officio postmodum contineri possunt,
qui tam frequentes inter se cœtus habent,
& Congregationes: quam ob rem nihil no-
bis videtur conducibilius, quam seriam Ro-
mæ reformationem instituere, quæ etiam an-
te proximam Sessionem evulgetur. Eo quo-
que transmisimus Præfulum Hispanorum
censuras, suæ Sanditati cogitandum relin-
quentes, quo illorum cæpta tenderent, &
quorsum possent evadere, cum verisimile non
sit, tantam rem ausuros, nisi magno ali-
quo Princepe opitulante, ac focillante, &
forte etiam instigante. Quid ab iis factum
velit, ut imperet, orant; simul quid sui esset
de ea re consilii exponunt. Ipsi nimirum statu-
unt, in sententia esse peruanendum, neque parte
aliqua cedendum, tum propter rei, de qua
agitur, gravitatem, tum ad aditum Præ-
fulibus præpediendum, ne, quod ultro iis
non

Secul. XVI non conceditur, id ipsi per vim, ac seditionem extorquere posse existimat: aliqui ab ipsorum nutu pendendum. Et, ne quid perjus accidat, non injuria metuendum: nam quando in publico disceptationibus materia aliqua exagitatur, ipsi decreverunt, victoriā adversariis non concedere: verum si post disceptationes cedere abnuant, tum ad suffragia necessario deveniendum; quae cum non appendantur, sed numerentur, non temere aleam ejus eventus subgundam: quam ob rem quo certi esse possimus, nos Sessione proxima suffragiorum numero fore superiores, districte imperandum iis, qui Venetias profecti sunt, obtentu quadragesimæ in suis Ecclesiis inchoandæ, sed forte absque animo revertendi, ut quamprimum excusatione omni seposta redeant: ea enim Sessione cardo ipse reformationis vertitur, idque potissimum ea parte, quæ inter Pontificem & Episcopos controvertitur. Ex ejus diei successu, qui turbarum & seditionis sunt sacces, aut animum sumpturi ad contentiones aliis etiam occasionibus fovendas, aut quietos, ac morigeros se deinceps præbituri sunt.

§. XI.

Alicæ corruptelæ circa beneficia corrigendæ.

Expectato interea Pontificis responso Legati in cœtibus proxime sequentibus